

Director Editorial: Juan Rubio.
Redactor Jefe: José Lorenzo.
Coordinador: Jordi Llisterrí.
jllisterri@vidanueva.es
Diseño: Sonsoles Hernández.

VidaNueva.es

VN Catalunya

Diciembre 2013 · Nº 18

SE138376

Créixer amb el Nadal

Una escola que no fes una celebració de Nadal o no fes cagar el Tió semblaria una mala escola. Amb connotació religiosa o sense, tots els centres educatius celebren d'una manera o altra el Nadal. És aquell Nadal que forma part de l'ambient. El problema és com fer el pas perquè aquesta celebració sigui alguna cosa més que cançonetes i llums al carrer. Les accions solidàries són un bon pas en aquesta direcció. Però no n'hi ha prou d'organitzar una recollida d'aliments per dir que s'ha viscut el Nadal. Aquest és el plantejament que es fan les escoles i que expliquem en aquest número: com ajudar els alumnes a créixer amb el Nadal. Mantenir una tradició i seguir el ritme que ens marca el calendari ja és una manera d'educar per si mateixa. I d'enfortir el fet de sentir-se part d'una comunitat i d'una cultura. Però Nadal també pot ajudar a entrar dins del cor dels infants i dels adolescents, a preparar el terreny perquè després hi pugui créixer alguna cosa més. Bon Nadal!

TAMBÉ ÉS NADAL A L'ESCOLA

reportatge

El Nadal entra a totes les

GLÒRIA BARRETE

Pere Micaló

Rosa Maria Piqué

Desembre, el mes de les llums al carrer, dels aparadors engalanats, dels guants i les bufandes, però també el mes dels pastorets, la fira de Santa Llúcia, el Tió, les nadesles o el pessebre. Desembre és el mes del Nadal, de la celebració pels cristians del naixement de **Jesús**, el fill de Déu que s'ha fet home, i el mes on valors com la fraternitat, la solidaritat i el compartir són més presents. I a l'escola? Com se celebra amb els alumnes aquest esperit nadalenc que inunda carrers, botigues i persones?

El delegat d'Ensenyament del bisbat de Girona, **Pere Micaló**, explica

que "totes les escoles, d'una manera o una altra, celebren el Nadal; sobretot les tradicions culturals nadalenques, i aquest és un aspecte comú a totes les escoles, tant públiques com privades, tant religioses com no religioses". I puntualitza: "Potser en les escoles religioses, a més del que es pugui treballar a l'aula, hi ha un altre vessant més celebratiu, amb un complement més catequètic i més de vivència religiosa".

És el cas de les escoles cristianes, que ja comencen la celebració del Nadal amb activitats pròpies de l'Advent, com la col·locació de la corona d'Advent amb les quatre espelmes, o el repartiment de petites reflexions a les famílies amb

l'explicació simbòlica d'aquest temps de preparació. Quan s'acosta el dia de Nadal, l'activitat a les escoles, tant públiques com privades, s'intensifica per celebrar aquest temps litúrgic.

Poemes de Nadal, pessebres, el Tió, la vinguda dels patges o fins i tot dels Reis Mags, els pastorets, excursions a la fira de Santa Llúcia o de la Sagrada Família de Barcelona, cantades de nadesles i recaptas d'aliments, celebracions de la Paraula, decoració de classes o recollida de joguines, són algunes de les activitats que durant el mes de desembre fan les escoles a tota Catalunya. Unes activitats que, segons **Rosa Maria Piqué**, cap de l'Àrea Educativa de la Fundació Escola Cristiana de Cata-

SALESIANS

escoles

ESCOLA PIA

COL·LEGI MONTSERRAT

lunya, “formen part de la nostra cultura i de l’espiritualitat que nosaltres volem transmetre als alumnes que per opció dels seus pares estudien en una escola cristiana”. Uns valors que inclouen, per Piqué, “la solidaritat, l’austeritat, el compartir, el valor de la família o l’acollida”. Al Col·legi Montserrat de Barcelona, de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret, tenen molt clar els valors que volen transmetre als alumnes durant el temps de Nadal. La directora d’Infantil i Primària, **Marta Molina**, els enumera: “Que Déu ens estima, no som éssers sense sentit; que la persona té un valor molt gran, perquè Déu s’ha fet home i ha volgut viure com un de nosaltres; que Déu és tan proper com un nen; que Déu és per a tothom, tots són convidats a reconèixer Déu-Infant; que la solidaritat amb tots és normal perquè tots som germans i no hi ha cap diferèn-

Susana Vilar

UN NADAL LAIC

Però com se celebra el Nadal en una escola pública on la Religió és una assignatura de lliure elecció? **Susana Vilar** és professora de Religió al CEIP Emili Juncadella de Barcelona des de fa més de 21 anys, i explica que al centre on treballa ella decora la seva aula, posa el pessebre i explica el fet religiós als nens que té a la classe. Però també es guarneix l’escola, es fa el Tió, es canten nades i vénen els Reis d’Orient, més per tradició cultural que no pas per convicció religiosa. Vilar explica una curiositat que es dona en molts centres públics: “Crida molt l’atenció veure equips directius que no deixen entrar la figura del professor de Religió però després fan un concert de Nadal, posen un pessebre o fan venir uns Reis Mags. Quan veig això, penso que no quadra que no deixin entrar la figura del professor de Religió perquè diuen que la seva escola és laica i després fan un concert de Nadal i

munten el pessebre”. La celebració de Nadal a una escola pública és diferent en cada centre, ja que n’hi ha que ho celebren per cultura i tradició, i d’altres que no ho creuen oportú. Susana Vilar diu que cada escola decideix si celebra el Nadal i que, normalment, és el claustre de professors qui pren aquesta decisió i l’AMPA ho recolza i fins i tot s’hi implica, com en el cas del seu col·legi. Tot i celebrar el Nadal aparentment de la mateixa manera que a l’escola religiosa, a les escoles públiques hi ha elements que no apareixeran fora de la classe de Religió, com el pessebre explícit o la iconografia cristiana, ja que, segons Vilar, “és cert que en general a l’escola, perquè ningú no se senti ofès, es posen campanes, arbres, i no es posa cap iconografia per no ofendre ni molestar, tot i que sí que apareixen molt els Reis Mags, com una figura més comercial i ben acceptada”. Tot i no

tenir una religió marcada, l’escola pública celebra el Nadal sense una directriu clara i assumint algunes tradicions pròpies de la religió catòlica, però sense el rerefons espiritual i celebratiu que es dona en l’escola concertada. Això té un motiu, que, segons **Pere Micaló**, ve donat per la nostra tradició judeocristiana: “La religió catòlica ha configurat la nostra societat, de tal manera que no ens en podem desprendre, és per això que els pares dels alumnes que no van a Religió no troben estrany que a l’escola es parli del Nadal com un naixement d’un nen fa dos mil anys a Betlem, deslligat, diríem, de l’aspecte de fe, com a aspecte cultural”. Des de la Fundació Escola Cristiana també aposten per aquests trets culturals del Nadal per argumentar la pràctica d’algunes tradicions religioses: “La celebració del Nadal té entitat pròpia en la qüestió dels temps litúrgics i nosaltres creiem que, per cultura i per arrelament al país, hem de continuar amb el Nadal del fum, fum, fum, del pessebre, del Tió, dels Reis”.

→ cia entre uns i altres, vinguin d'on vinguin, parlin com parlin i siguin com siguin". A l'escola pública, el valor compartit és el de la solidaritat. Per Pere Micaló, això permet que tothom se senti identificat amb aquesta celebració sense compartir la religió catòlica: "A les escoles públiques es planteja molt, i penso que és important, el Nadal com un aspecte cultural, però, sobretot, com un aspecte de solidaritat, i aquest és un tema molt acceptat per la gent de qualsevol religió".

Nouvinguts d'altres religions a l'escola

Un dels arguments més citats a l'hora de refusar celebrar el Nadal a les escoles, sobretot a les públiques, és la taxa d'alumnes estrangers d'altres cultures i religions a les aules, que cada vegada augmenta més i, en alguns casos, arriba a superar el 70 %. Com es presenta una celebració religiosa i cultural com Nadal en aquests centres? L'escola pública La Farga, de Salt (Girona), és una de les que presenten una elevada taxa de nouvinguts a les aules i celebra el Nadal durant aquests dies. La directora, **Gemma Boix**, afirma: "Celebrem el Nadal perquè entenem que els nostres alumnes, tot i comptar amb una majoria important que són de famílies estrangeres i que tenen uns altres costums i una altra religió, han de conèixer allò que forma part del Nadal de la nostra tradició i cultura". I afegeix: "Intentem treure totes les connotacions religioses i fixar-nos més en els trets culturals; ells saben que forma part de la nostra religió, i gairebé tots els treballs que podem fer a l'escola sobre el Nadal, els

SALESIANS

UN NADAL RELIGIÓS

Pau López

La cultura i la pràctica religiosa a l'escola cristiana es fa més fàcil i explícita gràcies a la figura del cap de Pastoral o la creació d'àrees específiques dins l'escola que vetllen, per exemple, per la celebració del Nadal. És el cas de l'Escola Pia Balma de Barcelona, que compta amb l'Àrea d'Acció Tutorial i Pastoral, coordinada per **Pau López** i encarregada de la celebració, reflexió i vivència d'aquest temps litúrgic. Pau López explica com celebren el Nadal a l'escola: "El celebrem a diferents nivells: a nivell del personal, dels alumnes i de les famílies; a nivell de l'escola el que fem és anunciar l'Advent, posem una corona a l'entrada i cada setmana repartim una pregària per beneir la taula, per exemple. També anem a l'església i fem celebracions de la Paraula. Les classes fan el seu pessebre, però a les tres portes de l'escola també es posa algun element. El de l'entrada principal no el fem mai clàssic, sinó que fem que els alumnes facin un disseny nou i participem en la convocatòria

de l'Associació de Pessebristes de Barcelona, que l'any passat ens va atorgar el primer premi. També fem una campanya de recollida de joguines, col·laborant amb la campanya del Centre Cristià dels Universitaris i Càritas de Barcelona, i amb els grupets de

la pastoral és una cosa de tots i, com que estem en una escola cristiana, cadascú ha d'assumir aquest rol i ajudar en el que calgui". Però a l'escola cristiana no només celebren el Nadal amb la forma (activitats, nades, recollides), sinó que també en el contingut de tota

reflexió de quart d'ESO i Batxillerat (Aplec) algun any hem aconseguit anar a fer de voluntaris a la campanya de joguines, ajudant a fer paquets. L'última setmana abans de les festes, els de primària canten nades a l'entrada de l'escola i els pares, si poden, es queden a escoltar. A secundària es fa un festival, però és més amb un caire de final de trimestre que pròpiament religiós". Per dur a terme totes aquestes activitats, compten amb el suport de tot el claustre de professors, ja que, segons López, "pensem que

aquesta celebració. Per Pau López, és important "conèixer el que va passar, anant a la font, que és l'Evangeli. Als més petits els presentem la figura de Jesús, de forma lúdica i amena; amb els de primària mirem què ens diu aquesta figura, la contextualitzem i veiem com va néixer, les situacions de pobresa que tenien, i ho contrastem amb la nostra actualitat. Aquí es treballen els valors de l'austeritat, l'avarícia, les relacions de poder, i ens fixem que ara estem una mica igual i que Jesús va fugir de tot això".

remetem més al que pot ser l'època de l'hivern i altres tradicions, sense pretendre inculcar res". Per fer-ho, ells celebren el Tió, fan venir els patges a infantil i es fa una representació de nades en una casa de la cultura del costat de l'escola. Ara bé, puntualitza Boix, "els poemes que els nens s'aprenen són amb un baix contingut religiós".

Per Pere Micaló, el tema d'alumnes estrangers en la celebració del Nadal no suposa cap conflicte ni problema, ja que afirma que "aquestes persones veuen unes tradicions, i veuen la part plàstica d'aquestes tradicions, veuen que és una festa, i igual que nosaltres respectem la festa del xai o altres tipus de festes, doncs ells respecten la festa de Nadal o la de Pasqua". A les escoles concertades, que també concentren nous nens a les aules, es té igualment en compte aquest paràmetre per celebrar el Nadal. Rosa M. Piqué explica que "el Nadal que es presenta és el nostre, el religiós catòlic, però també depèn del centre, és a dir, que, si hi ha un nombre molt elevat d'alumnes d'altres religions, també es planteja la possibilitat que ells mateixos expliquin com és el seu Nadal". A l'Escola Pia Balmes de Barcelona, l'Àrea d'Acció Tutorial i Pastoral també ho planteja i afirma que, "quan expliquem la figura de Jesús, ho presentem més com a cultura religiosa que com a credo. Mai no hem tingut ningú

COL·LEGI MONTSERRAT

que ens digui que a les celebracions no hi vol anar".

Tot i que el Nadal ja fa molts anys que se celebra a les escoles, és important que els professors tinguin recursos actualitzats per transmetre els valors nadalencs. Per això, des de la Delegació d'Ensenyament del bisbat de Girona treballen, conjuntament amb Càritas Girona, per confeccionar unes fitxes sobre la solidaritat en aquestes dates. També des de la Fundació Escola Cristiana donen molta importància a la renovació de recursos, i volen posar en marxa una plataforma, dins la seva pàgina web de pastoral, per poder reunir tots els recursos que treballen el temps litúrgic de Nadal en format audiovisual, de manualitats,

de fitxes... Tot i que actualment els professors de totes les escoles s'intercanvien materials, la Fundació creu oportú i útil fer de pont entre els diferents centres per poder posar a l'abast de tothom aquests recursos i poder arribar pedagògicament millor a l'alumnat.

El Nadal ja és una activitat més dins el calendari escolar; una activitat arrelada i tradicional, on predominen els trets culturals i tradicionals per damunt de tot i on els valors que representa aquest temps litúrgic són compartits tant a l'escola concertada com a la pública. Uns valors cristians que com apunta **Pau López**, de l'Escola Pia, "són assumibles perfectament com a valors humans i tot el que puguem donar a conèixer per millorar la societat i l'educació dels alumnes és sempre interessant i s'ha d'implementar".

DISPONIBLE YA EN LAS LIBRERÍAS
EL CALENDARIO-DIRECTORIO
DEL AÑO LITÚRGICO 2014

PREPARADO POR PEDRO
FARNÉS SCHERER, PBRO.,
Y EDITADO EN CASTELLANO
Y CATALÁN

DISTRIBUCIÓN
Y PEDIDOS:

Fundación Pedro Farnés

/ Trav. de les Corts 51,
esc. Dreta 10º-11º
(08028) Barcelona

/ Tel: 93 334 02 48
Fax: 93 440 05 89

/ Correu electrònic:
comanda@fundacionpedrofarnes.org

El **Calendario-Directorio del Año Litúrgico 2014**, que en este año alcanza su 40ª edición, ofrece como en los años anteriores una doble vertiente: a) recordar la normativa litúrgica obligatoria de cada día; y b) ofrecer algunas sugerencias libres que ayuden a **profundizar y a vivir, por lo menos en algunas comunidades, con mayor intensidad espiritual y pastoral, algunos aspectos del Año Litúrgico**.

PVP: 17,50 € (IVA incluido)
Nº de páginas: 538 12,5cm x 17cm
Encuadernación: anillas-espinal

ISBN: 978-84-939108-7-7
ISBN: 978-84-939108-8-4
(Edición en Catalán)

entrevista

Enric Puiggròs

jesuïta i cap
de pastoral de la Fundació
Jesuïtes Educació

JORDI LLISTERRI

Advant i Nadal no és l'únic temps de l'any litúrgic que troba el seu espai a l'escola cristiana. Tots Sants, Quaresma, Pasqua o Pentecosta també poden ser dates marcades amb vermell al calendari escolar. El repte és aconseguir que fer panells o cantar nadeses sigui una activitat que parli més enllà del gest. És l'esforç que fan moltes escoles cristianes, com les vinculades a la Fundació Jesuïtes Educació.

Per què celebrar les tradicions a l'escola?

Hi ha moments en els quals, per remarcar determinades coses, cal alterar allò que sembla sagrat, com és el ritme i l'horari de classes. I l'escola, com a mestra de vida, també socialitza en les tradicions. Les tradicions són elements de celebració al voltant de la pròpia existència: la vida, la mort, el naixement, l'esperança, la llum, les estacions... Totes les cultures ho tenen. Una celebració que no és dis-

baixa, sinó que ens dona un imaginari col·lectiu i que ens remet a realitats que van més enllà del que nosaltres veiem. Alhora, les tradicions també t'ofereixen l'oportunitat de trencar la verticalitat de les nostres escoles. Els grans ensenyen als petits i els petits entendeixen els grans. Trenques un ordre per compartir un objectiu que va més enllà.

I això els nens ho entenen?

Sí. Els nens ho capten. I seria molt perillós per un poble desproveir-nos de la vehiculació cultural del fet existencial. Recordo quan vaig estar a la selva amazònica en una celebració de festa major. Ells s'ho passaven d'allò més bé i jo no entenia res. No et sents part d'aquell col·lectiu si per tu allò no és una festa. Cal entrar en un llenguatge que no és racional, sinó que és visual, físic, simbòlic... És necessari educar el nen perquè visqui com en aquella acció s'hi vehicula molt més del que és fer uns panells o muntar un pessebre.

Què hauria de mostrar la celebració de Nadal?

La tradició pròpia de l'Església sempre ha estat utilitzar la cultura popular per transmetre el seu missatge. En això no hi ha cap inconvenient. Però fer perviure les tradicions perquè sí és molt pobre. La qüestió és veure des d'on ho proposem. No és una manifestació cultural que té una finalitat en si mateixa, sinó que hi ha un perquè més profund. En el Nadal és molt clar això: no té sentit una celebració de Nadal que no sigui des de la solidaritat amb els més necessitats. Que serveixi per tenir presents les necessitats de les famílies de la nostra ciutat o del nostre barri que potser no coneixem. Per saber que hi

No té sentit només
recollir aliments,
si això no et serveix
per educar la mirada

“Nadal ha d'ajudar a viure d'una manera més profunda la teva vida”

ha una altra ciutat, que hi ha un altre món a prop nostre.

Però la solidaritat es pot practicar sense el Nadal?

És que no té sentit només recollir aliments, si això no et serveix per educar la mirada. Quin sentit té Nadal sinó la mirada compassiva de Déu a la realitat? Per això, cal passejar per aquesta realitat. La solidaritat ha de ser un vehicle, una expressió d'alguna cosa que va més enllà. Darrere hi ha d'haver un projecte pedagògic i pastoral. Es tracta que aquesta gran oportunitat que l'any et proposa t'ajudi a viure d'una manera realment més profunda la teva vida.

I com fer-ho?

Això costa si són alumnes que no creuen, no tenen una experiència espiritual o es mouen en un entorn familiar allunyat de la fe. Per moltes misses que facis a l'escola, no aconseguiràs que aquell alumne pugui viure religiosament el Nadal. Però sí que pots comunicar-los que Nadal no té sentit si no és des d'una vida que, si està

més a prop de Déu i és més a imatge de Déu, es fa més humana i, per tant, més solidària amb els qui pateixen. És el treball per la justícia que brolla de l'Evangeli. No és perquè toca, perquè hi ha la *Marató de TV3* o el *Gran Recapte*. És explicar que nosaltres no entenem el missatge cristià si no és des de la sensibilitat amb els qui més pateixen.

I no només és l'exercici de treure's els diners de la butxaca. Si només eduques la teva butxaca i no eduques la mirada, no tindrà sentit. Serà incomplet. I educant la mirada, aquells qui hi estiguin oberts, sempre reben la invitació del Senyor. El teu cor potser canviarà. Perquè, a través de l'educació en la mirada, la teva existència canvia. Aquesta és la finalitat última.

El salt no és fàcil.

Potser no pots fer-ho arribar a tots els alumnes. Però, sobretot amb adolescents, pots trobar una via d'accés a la dimensió religiosa a través de la porta de la solidaritat. Tenim experiències en grups d'alumnes més motivats que, per exemple, a partir d'una visita a una llar d'avis poden treballar aquesta obertura a la humanitat trencada. Si hi ha patiment, persones soles o gent que està al carrer..., no hi hauries d'estar més atent? Per què?... Aquí és on hi ha Déu, que està sempre més atent als més petits. Aquesta és la provocació pastoral que hi ha al darrere. Acompanyar a viure l'alegria en la senzillesa que proposa el papa **Francesc**. Abans de fer veure l'encarnació de Déu, la proposta és mirar la joia que hi ha en el fet de servir, experimentar-la.

El soroll

Aquest esperit de Nadal també està envoltat de molt soroll.

És insuportable. És un *tsunami*. És com enviar els nens amb aquella espelmeta de la Vetlla Pasqual dient-los que intentin fer-la arribar encesa a casa, i a fora es troben que plou a

bots i barrals. Amb dues passes tot s'ha acabat. I no només els passa als alumnes. Als mestres mateixos, als responsables de pastoral, ens cal ser molt audaços a l'hora de mantenir la nostra integritat i rectitud per viure adequadament la nostra experiència del Nadal.

Una sembra apostòlica i pastoral també costa molt d'arrelar si no troba ressò en la família. Però no podem culpabilitzar els pares de no haver tingut una iniciació cristiana. Cada vegada n'hi ha més a qui ja no els han transmès això, però que també viuen la necessitat d'autenticitat. És en aquest context que les tradicions es converteixen en oportunitats.

I amb un alumnat culturalment més divers, s'ha de remarcar el component cultural propi?

Està claríssim. El compromís general de l'escola cristiana és clarament el d'una escola catalana. La tradició cultural s'encarna en un territori. En el cas concret dels jesuïtes, és la nostra tradició inculturar-nos. Tenim escoles a Barcelona amb un 60 % de famílies immigrants, que són les primeres a fer el pessebre i cantar nades catalanes.

El pessebre a casa, nosaltres amb Jesús

Fer el pessebre a casa és una tradició pròpia del vuitcentisme. Sabem que la devoció pel naixement de **Jesús** rebé un impuls notable amb **Francesc d'Assís**, qui en la missa de Nadal de 1223 va representar l'escena del Naixement amb un bou, una mula i un bressol amb la imatge de l'Infant. A partir d'aleshores, primer els convents i més tard les famílies nobles dedicaren una atenció especial a representar el naixement de Jesús o a exaltar la figura del Nen Jesús d'una manera especial per Nadal. Més tard, a cavall dels segles XVIII i XIX, les classes populars, per imitació dels costums de les classes altes, van començar a fer el pessebre a la llar, amb figures molt més senzilles que representaven els usos i costums de la vida rural de l'època.

Posar el pessebre a casa és fer entrar la divinitat al domicili, és crear un espai sagrat al bell mig de l'espai quotidià. Cultures ben diverses han fet quelcom semblant. És el cas dels lararis romans, una mena de capella que hi havia a les cases romanes per retre culte als déus de la llar. O fins i tot algunes representacions relacionades amb la fertilitat que s'han trobat a l'interior de coves prehistòriques. Els humans tenim la necessitat de sentir-nos a prop del Misteri, d'allò que dóna sentit i esperança a les nostres vides.

El pessebre casolà és una representació del naixement de Jesús que incorpora els seus autors a l'escenari. Tradicionalment, les representacions de la Nativitat, tant en pintura com en escultura, sempre han incorporat elements del context propi, símbols anacrònics que parlen de la gent que fa aquella representació. El pessebre, de la mateixa manera, fa presents al voltant del Misteri de l'Encarnació la gent del poble, amb les seves feines i tasques quotidianes. No pretenem amb el pessebre fer una representació historicista del fet del Naixement, sinó més aviat celebrar la vinguda de Jesús des de la nostra pròpia vivència personal i concreta. Els pessebres que fem a casa han de tenir també aquest aire.

De fet, en moltes cases les figuretes del pessebre parlen dels avantpassats, dels records de la infantesa. Quantes vegades una figura acaba sent un record d'una persona o d'un moment de la vida de la família! Els pastors del pessebre de casa poden representar cada un dels membres de la família; seria bo que fos així. És la manera de dir que nosaltres estem allà amb Jesús.

La riquesa simbòlica del pessebre casolà ens pot servir per parlar de la nostra fe. Som nosaltres els qui estem portant ofrenes a Jesús. Què podem oferir personalment al Nen Jesús?

**ENRIC
BENAVENT
VALLÈS**

Col·lectiu
'El bou i la mula'

L'escenari mateix del pessebre sovint està format per camins impossibles o difícils de transitar i podem parlar de les dificultats que tenim per ser bons seguidors de Jesús. Les actituds dels personatges del pessebre també ens poden fer reflexionar sobre les nostres actituds: n'hi ha que van de pressa a veure el Nen, d'altres que continuen fent la seva feina com si no hagués passat res, d'altres que davant l'àngel anunciador estan adormits, alguns que vénen de molt lluny... Els personatges del pessebre representen la diversitat de respostes al voltant de la Bona Nova. I, sobretot, el pessebre ens parla de la subtilitat, de la senzillesa i de la simplicitat del missatge cristià: Déu ve a l'encontre de la humanitat sense fer soroll, d'una manera humil... Mentre en un racó del pessebre succeeix el Misteri, la vida continua. Ah!, i finalment, hi ha molta gent que al pessebre hi posa també una figureta del dimoni, que no se'n oblidí que sempre hi ha l'egoisme rondant per les nostres vides.

Curiosament, en una societat altament secularitzada, el pessebre és actualment una de les poques representacions religioses que forma part de l'escenari domèstic també de famílies no creients, i això és degut a la riquesa simbòlica que porta a les entranyes.

Calendari Litúrgic 2014

Per encàrrec dels bisbes de Catalunya, novament oferim el calendari litúrgic propi de les diòcesis catalanes, amb tots els elements necessaris per celebrar cada dia l'Eucaristia i la Litúrgia de les Hores, incloent-hi els propis de cada una de les diòcesis.

9,90 €

Breu calendari litúrgic 2014

Amb les citacions de les lectures de cada dia.

4,00 €